

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1129 26 tháng 2 năm 2017

Thơ ngỏ

Tiến Hóa

*Tiến hóa chơn hồn tự thức tu
Thân thương tận độ giải phân hồn
Quý yêu xây dựng chuyển gần xa
Đại đồng tu tiến dẫn thân hòa*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Mặt mày sưng bầm đen. Bé không cảm thấy đau hay sao?
- 2) Các bạn nhìn mặt của Bé thì thấy sao?
- 3) Bé thích làm việc lắm sao?
- 4) Hôm nay Bé thật sự khỏe chưa?
- 5) Kỳ này Lá Thơ Vô Vi có đăng bài Huấn từ của Cha Trời đã giảng dạy người tu Vô vi vậy Bé thay đúng hay là sai?
- 6) Người đời có bao nhiêu người hiểu thấu điều này ?
- 7) Ngộ hạnh là sao?

<p>1) <i>Hỏi: Mắt mày sưng bầm đen. Bé không cảm thấy đau hay sao?</i></p> <p>TL: Thừa tất cả đều bình thường. Bé tin chắc rằng nay mai sẽ xộp xuống, không khác gì một cuộc nội loạn trong miệng môi, và sẽ lập lại trật tự tốt đẹp hơn xưa, cũng như người tu sẽ khôi phục giá trị vinh quang của tâm thức, sau thời gian tham thiền nhập định.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Các bạn nhìn mắt của Bé thì thấy sao?</i></p> <p>TL: Các bạn yêu quý của Bé cảm thấy xót xa lắm, nhưng mọi việc đều được dự trù trước hết, chẳng có gì đáng lo cả.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Bé thích làm việc lắm sao?</i></p> <p>TL: Thừa không có gì thay đổi trong tâm thức của Bé, Bé cảm thấy mọi người thương yêu Bé. Bé càng thích làm việc nhiều hơn. rất tiếc là thơ từ bị trì trệ vì Bé không nói được, cô Bé không đánh máy được, Bé rất tiếc và xin lỗi các bạn ở xa đang mong tin của Bé.</p>	<p>4) 18-09-91</p> <p><i>Hỏi: Hôm nay Bé thật sự khỏe chưa?</i></p> <p>TL: Thừa Bé đã bắt đầu bớt sưng và khoẻ rất nhiều, mọi việc cảm nhận rất bình thường. tham thiền tốt không có gì trở ngại cả, tất cả đều do tâm mà ra, tâm người động thì mọi việc đều động. tâm tịnh thì mọi việc đều xong và tốt đẹp, nóng nảy tạo khổ chẳng có ích chi cả. Pháp nào cũng là pháp của Trời, giữ lấy mà tu, không vọng ngoại, phát triển tâm linh thì sẽ đạt được mục đích đại giác, cơ thể của con người lắm chuyện, nhưng qui nguyên chỉ có một, tức là nhứt khí thối, hiểu được nguyên lý này thì sẽ bớt khổ đau, luật như quả rõ rệt trước mắt, không lo chăm mồm tu học, thì uổng cho một kiếp làm người, biết được hay dở, đòi hỏi đủ chuyện mà không hành thì làm sao có cơ hội giải thoát, gặp Phật muốn cầu xin, lợi dụng, gặp Thượng Đế muốn trách móc và hành hạ Thượng Đế, chỉ tạo cho chính mình một cõi chơi riêng, tức là địa ngục, người thiện giác tu học nhìn mặt ở kiếp này, thì biết được kiếp trước hành giả đã mang gì đến đây, sanh ra ai ai cũng muốn tốt mà tạo thành tự ái dâm ô, mờ mịt không biết lối đi, như kẻ mù trong sa mạc. Bé nhờ tu thiền mà ngày nay Bé được lạc quan trong thanh tịnh, lúc nào cũng hướng về Trời Phật, không nghĩ chuyện lợi lộc cho cá nhân, chỉ biết thương yêu và xây dựng trí tâm mà thôi.</p>

5) 18-09-91

Hỏi: Kỳ này Lá Thơ Vô Vi có đăng bài Huấn từ của Cha Trời đã giảng dạy người tu Vô vi vậy Bé thay đúng hay là sai?

TL: Thưa đúng hay là sai cũng do tâm thức hành giả tự cảm thức mà thôi, chung qui nói đi nói lại cũng chỉ có sự khuyên tu là cần thiết, sự mong muốn của bạn đạo hay của Đấng Cha Trời cũng muốn cho mọi người tu tiến và tinh tấn, nếu không thực hành, chỉ nằm trong lý thuyết suông mà thôi, còn thực hành thì có cơ hội cân nhắc từ nhịp độ một từ tâm lẫn thân. Ngày hôm nay Bé đã nhắc các bạn rằng tâm thức của chúng ta là vô sinh, có cơ hội tiến tới vô cùng, thì chúng ta không bao giờ bị lạc trong khuôn khổ tâm lý nội khoa của người khác, chỉ biết tự tu tự thức, tùy theo trình độ sẵn có của mỗi hành giả mà thôi, từ hồi Bé biết tu cho đến ngày nay, chỉ có một con đường tu giải thoát và tự thức mà thôi, đường đi tiến hoá trung đạo rõ rệt, không bị bất cứ ngoại lực nào có thể xâm chiếm tâm thức của chúng ta được, ai ai cũng trên đường đi từ đời lẫn đạo, chẳng có ai lẫn cù cả. Trừ phi những người ôm lấy ngoại lai lập thành chủ thuyết thì mới bị lằng cù và động loạn. Ngay bây giờ có những người đọc qua Huấn từ của Kim Thân hay là Cha Trời, cũng khởi ý chấp cha Trời chửi Thầy. Có ý niệm đó là trật rồi, đã xưng danh là Cha Trời thì chỉ biết thương yêu và xây dựng, chứ không bao giờ có lời mạ nhục bất cứ một ai cả. Các bạn cần đọc đi đọc lại nhiều lần thì mới hiểu nguyên lý của lời văn tận độ ra sao. Còn sau khi các bạn thực hành rồi, thì cảm nhận ra sao? Cho nên Bé thường khuyên mọi người nên nghe lời chọn lý để mà tu, có tu hay không tu đi nữa cũng tùy theo sự tiến hóa tâm linh của hành giả mà thôi. Nó nằm trong luật công bằng, khai triển sự cảm thức của hành giả mà thôi.

6) 23-09-91

Hỏi: Người đời có bao nhiêu người hiểu thấu điều này ?

TL: Thưa hoàn cảnh của họ đã và đang cho họ hiểu dần dần, tùy theo sự kích động và phản động của tâm linh mà cảm nhận, đạo là tự nhiên và hồn nhiên cho nên sự kích động và phản động cũng tự nhiên xảy đến cùng một lúc. Người chịu tu thiên thì cảm nhận nhanh hơn, còn người không thiên thì sẽ được thức giác tùy duyên ngộ hạnh .

7) Hỏi: Ngộ hạnh là sao?

TL: Thưa ngộ hạnh là bắt gặp và giải quyết được, trong nội khoa tâm lý của hành giả, cảm thông và vững tiến. Cho nên Bé thường nhắc người đời, sự hiện diện và giáo dục của Thượng Đế, ở bất cứ lúc nào cũng chiếu ban cho chúng sanh là vậy, chúng sanh cần hướng thượng, giữ giới thanh nhẹ, thì rất dễ cảm thức được tình yêu thương quý báu đó, hướng thiện là căn bản để tiến thân, tha thứ và thương yêu là công cụ để tự cấy phúc điền trong tâm, tùy theo năng lượng từ bi mà cộng hưởng cùng chư Tiên chư Phật, mắt sẽ sáng, tâm sẽ được nhẹ, lý rất vững trong lúc giải bàn chọn lý.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Pháp Luân Thường Chuyển

*Pháp Luân Thường Chuyển quy nguyên trạng
Đánh đổ ngoại xâm chơn lý bàn
Thanh tịnh bộ đầu minh cảnh thật
Triền miên học hỏi trí phân hoàn.*

*Muốn cho thanh tịnh vui bàn,
Mở đàng chơn thật lập đàng tiến thân.
Pháp luân cởi mở dễ dàng,
Chuyên cần luyện tập trấn an thân hình.
Điểm thông xét cảnh thanh bình,
Dù nhau chung tiến nơi tình quý sang.
Thanh cao ở cõi thiên đàng,
Trước ô ở cõi lập màn sân si.
Thêm tham lặn đạn nghĩ suy,
Khó mà sửa chữa cũng vì tham sân.
Gắng tu để sửa lần lần,
Phân hơn, phân thiệt, phân gần, phân xa.
Hôn tu thoát khỏi mới là,
Người ngoan tự tiến Di Đà giáo khoa.
Học theo thanh tịnh lập đà,
Tiến qua mọi cảnh vui hòa chung vui.
Thanh cao hưởng lấy thơm mùi,
Vô Vi không động, chẳng vui, chẳng buồn.
Điểm thông lai láng hợp nguồn,
Triền miên thanh tịnh, vui buồn chẳng phân.
Tiến lên sẽ sớm được gần,
Phật Tiên phân Đạo góp phần dựng xây.
Chính ta mới phải là thầy,
Lục căn phụ thuộc ngày ngày theo ta.*

Lương Sĩ Hằng.

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VẤN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (Cuốn 4)

Đức Thầy: Mỗi mỗi, mỗi đơn vị đều phải tự tìm thực chất, phải vun bồi sự sáng suốt để chúng ta sẽ tiến tới tìm rõ rệt con đường sáng suốt. Luôn luôn ta nói, "Sáng suốt," ở đời môi rất dễ, nhưng mà thực hành rất khó. Cho nên, đời hỏi thực hành đó, mọi người phải ý thức: hạng nhứt, sự sai lầm của chính mình; nếu chúng ta chịu công khai sửa chữa, chắc chắn chúng ta sẽ thăng hoa dễ dãi hơn, nhẹ nhàng hơn. Mà, "Tôi cố chấp, thì tôi đê bẹp

và ngăn chặn mức tiến của tâm linh của chính ta mà thôi." Cho nên, chúng ta tu thì cái Pháp bên này là phải thực hiện, trì kỷ trí mới thực hiện, bước về điển giới thay vì vật giới: tâm linh chúng ta quản lý vật chất, chớ không phải vật chất quản lý tâm linh. Cho nên, chúng ta vun bồi sự sáng suốt đó, chúng ta sẽ tự đạt tới sự sáng suốt vô cùng; mà luôn luôn ý thức được rõ ràng: bao nhiêu lịch trình quá khứ của những vị lãnh đạo

ting thân đã đắc pháp lưu lại cho chúng ta, mà chỉ đạt có một phần dững mà thôi; đã thực hiện Bi, Trí, Dũng, mà đạt được cái cuối cùng là Dũng, mới thấy rõ rằng chúng ta chỉ thiếu Dũng mà thôi. Tuổi tác càng ngày càng lẩn át, đi tới, không bao giờ đi thụt lùi; thì chúng ta phải dùng cái dững trí của chúng ta để trở về cái nguyên căn sáng suốt của một vị Tiên Đồng và một vị Tiên Nữ, để học hỏi trong cái chân lý nhẹ nhàng và sáng suốt thêm.

Cho nên, hôm nay tôi đã có cơ hội đến đây lần thứ nhì để cùng các bạn đàm đạo; nhưng mà tôi ước mong rằng quý vị sẽ có những sự thắc mắc trong nội tâm để trao đổi, chúng ta mới đồng học và tiên hóa dễ dãi hơn: nghe một người nói, mà chúng ta không đòi hỏi những cái gì mà giải tỏa những sự thắc mắc của nội tâm, thì chúng ta cũng vẫn chưa tiến được. Cho nên, phải có cái sự đòi hỏi, sự học hỏi trong sự thắc mắc của chúng ta, và khai mở sự thắc mắc của chúng ta, thì mới được. Thì tôi mong các bạn có những câu hỏi gì cần hỏi, tôi sẵn sàng phúc đáp về cái Phương Pháp Công Phu hiện tại.

Bạn đạo: Thưa Thầy, thưa quý vị; thưa Thầy, thưa quý vị; chúng tôi được nghe tiếng Thầy từ Canada sang để đi thuyết giảng về vấn đề Thiên; xin để chúng tôi có mấy cái thắc mắc xin trình Thầy và tất cả quý vị rõ: thứ nhất, là chúng tôi muốn theo về Thiên nhưng mà có một vài cái trở ngại: thứ nhất là về vấn đề ngồi như thế này thì hơi tê chân, và muốn giải quyết cái vấn đề tê chân đó, có thể thay thế bằng cách ngồi ghé hoặc là nằm Thiên, có được không ạ? Xin Thầy chỉ dẫn.

Đức Thầy: Chúng tôi có, chúng tôi có cái phương pháp ngồi trên ghé, và có in sẵn ở trong cái cuốn "Phương Pháp Công Phu." Người nào không có thể ngồi xếp bằng được thì có thể ngồi ghé. Thì Cụ coi kỹ lại cái cuốn "Đẫn giải về Công Phu" đó; có cái phương pháp ngồi. Mà lần, lần, đây rồi, những người thực hành về Công Phu này đó, họ sẽ không thích ngồi; nếu mà họ có thể ngồi xếp bằng họ sẽ cố gắng đạt được cái ngồi xếp bằng đó: nó lại bổ ích cho cái thân; nó giúp cho cái bệnh đau lưng. Nhưng mà có thể ngồi ghé.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Xếp cái chân như thế này; đó.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Thì trong cái bản Công Phu có chỉ rõ, chỉ rất rõ rệt.

Bạn đạo: Dạ, cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Dạ, câu thứ hai: về vấn đề tuổi tác, thì mỗi ngày một già, và có thể, trong cái phương pháp Thiên đó, theo như cái cuốn "Tôi tâm đạo," tôi đã đọc cái cuốn đó, và nói là "Răng kẻ răng." Trong lúc mà chúng tôi bị cái răng hư và làm răng giả; như vậy tức là cái răng giả đó nó làm che mắt cái huyết ở hàm trên, tức là nếu đưa lưỡi lên thì nó bị tréch cái, cái, cái hàm răng giả. Như vậy, cái lúc Thiên, để nguyên như vậy, hoặc là nhấc cái hàm răng giả ra, hoặc là phải làm những cái gông đó để cho nó thông cái huyết gọi là, là cái, cái, cái, cái lưỡi để lên trên?

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Nhờ Thầy chỉ dẫn.

Đức Thầy: À, cái đó là; muốn hiểu cái đó thì hiểu cái người mà bị gãy tay đó:

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Gãy cái tay rồi, họ làm cái tay giả; nhưng mà khi họ gãi cái tay giả, là họ thấy cũng đã ngứa! Thì cái răng của chúng ta, giữ cái răng giả, để răng kẻ răng, giữ kín cái hơi, nhưng mà cái luồng điện đó nó vẫn liên lạc, không có đứt đầu. Cho nên, nhiều người cũng có dùng răng giả rồi, mà thực hiện nó vẫn mở, và điện nó vẫn chạy! Bởi vì đây là chúng ta bước vào điện giới, thì hồng có cái vụ rụng răng của cái hồn; điện giới, rụng răng, hồng có! Mà cái thể chất này thì nó có rụng răng. Cho nên, cái luồng điện của nó vẫn liên lạc. Cho nên, thấy rõ những người mà bị gãy tay, gãy chân đó, nhiều khi họ gãi cái chân giả vậy mà nó đã ngứa; gãi cái tay giả, mà họ hết ngứa. Cái đó, có, chúng minh đang hoàng: cái đó là cái luồng điện, không bao giờ bị đứt.

Bạn đạo: Vẫn có thể để được ạ, Thầy?

Đức Thầy: Dạ, để được. .

Bạn đạo: Thưa Thầy, câu thứ ba, là câu cuối

cùng nữa:

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Mỗi một khi thiền như vậy là cần theo thứ tự là: Nguyện; rồi đến Soi Hồn; rồi đến chuyển Pháp Luân;*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Rồi cuối cùng là đến Thiền.*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Thưa, có thể là làm trong, một trong những cái môn, mà tách ra được?*

Đức Thầy: Dạ. Người mới tu, thì chỉ Nguyện, rồi Soi Hồn, là làm cho ổn định những cái thân kinh; rồi năm, làm cái pháp Chiếu Minh để cho nó ổn định Ngũ Tạng. Rồi sau này mình mới đi lần lần tới mấy cái đó. Bởi vì, hai Pháp trước hết;

Bạn đạo: *Dạ.*

Đức Thầy: Sau, khi Cụ muốn học thì có bạn đạo, họ sẽ chỉ cho,

Bạn đạo: *Dạ.*

Đức Thầy: Người mới tập. Thì Cụ tập, rồi thấy cái đầu nó ổn định, rồi Ngũ Tạng nó ổn định, cái đã. Cho nên, bộ tiêu hóa nó, mình lớn tuổi cần tới sự tiêu hóa. Mà mình làm cái pháp Chiếu Minh đó, nằm hít thở đó, coi thử, "Ăn uống, tui bây giờ có dễ dãi hơn hồi trước không? Khỏe mạnh không? Đi tiêu, đi tiểu tốt không? Và cái thân kinh bộ óc tôi, càng ngày tôi bịt cái lỗ tai này, nó nghe 'Ừ ừ;' mà lần lần tôi sẽ bớt 'ừ ừ đi;' tôi thấy cái tánh nóng tôi nó bớt rồi; nó đã trở về với sáng suốt." Thì lúc đó Cụ mới thêm một cái ngò Thiền, Pháp Luân. Chớ bây giờ, giai đoạn đầu, không cần thiết phải ngò thiền liền.

Bạn đạo: *Dạ. Trong cái vấn đề mà, như là, nói về ăn chay và ăn mặn.*

Đức Thầy: *Dạ.*

Bạn đạo: *Thưa Thầy, thì giữa cái ăn chay và ăn mặn, nó có khác nhau không?*

Đức Thầy: Ăn chay á, là kẻ như cái phương thức trị bệnh: hồi nào tới giờ mình ăn mặn á, thì cái

trực khí của con thú rất nhiều. Bây giờ mình đòi cái thức ăn á, thì nó cũng trị được nhiều chứng bệnh trong nội tạng. Và, còn nhưng mà những người không thể ăn chay được, thì họ cứ hành cái Pháp này, rồi lần lần, do cái Pháp Luân, là cái hít thở đó, nó nhờ cái dưỡng thanh khí vô nhiều, nó thấy rằng không cần thiết ăn cái trực nữa. Lúc đó nó ý thức thì tự nhiên nó giảm; mà nó ăn qua rau cỏ á, nó là ăn chay á, nó thấy không mệt; nó khỏe. Cho nên, ở đây nó có hai pháp, Soi Hồn, và Chiếu Minh, nằm làm Pháp Luân đó, thì nó sẽ khai thông Ngũ Tạng, và tăng gia cái dưỡng khí trong Ngũ Tạng, thì lúc đó chúng ta có thể bớt được; mà tự động, chớ không bắt buộc. Cái này nó phải tự động; thiếu thì nó gia tăng; mà dư đó, thì nó bớt. Đó, nó đi đúng theo cái khoa học; nó vậy đó.

Bạn đạo: *Dạ. ...*

Đức Thầy: Không. Không; thôi, bây giờ các bạn chỉ Thiền, nhưng mà trong phòng của mình, mà nếu cởi trần càng tốt nữa! Bận cái quần slip cũng đủ rồi; không phải là bận đồ lễ. "Tâm mình có lễ đối với Phật không?" Chứ còn có bận đồ lễ mà cái tâm không có hướng về Phật, thì cũng không ăn chung! Há.

Bạn đạo: *Dạ.*

Đức Thầy: Bởi vì mình trở về cái nguyên căn, và bây giờ mình lớn tuổi rồi, mình thấy mình, "Nhứt định là tôi phải rời khỏi. Nhưng mà tôi phải học cái khóa này;" Há? "Tôi phải vun bồi cái lực lượng để dự thi kỳ tới!";,,

Bạn đạo: *Dạ.*

Đức Thầy: Cảm ơn Cụ.

Bạn đạo: *Thưa Thầy, trong sách có nói là phải dậy 12 giờ khuya.*

Đức Thầy: *Dạ.*

Bạn đạo: *Và cái thời gian đó, có phải là bắt buộc, hay là không bắt buộc?*

Đức Thầy: Không có bắt buộc;

Bạn đạo: *Dạ.*

Đức Thầy: Không có bắt buộc; đối với người mới tu, không có bắt buộc. Nhưng mà lần lần, cái người tu rồi, họ ý thức được, "Sau khi tôi ăn uống,

ăn 7, 8 giờ tôi ăn cơm, thì 12 giờ khuya tôi ngồi tôi hít thở, nó khỏe hơn." Đó; rồi cái 12 giờ khuya, để tránh cho những người đi làm việc nhiều, rồi ban đêm họ có cái giờ hít thở để cho họ khỏe; tránh phiền phức trong gia đình mà thôi! Còn bây giờ, người nào có phương tiện, nhiều người, người ta đi làm ca ngày, à, ca đêm, thì ca ngày họ cũng Thiên được. Cho nên, cái giờ là không có bắt buộc; nhưng chúng ta phải nhớ rằng

chúng ta phải hít thở sau ba tiếng ăn cơm mới làm. Dạ.

Bạn đạo: Con hỏi cái này tại vì có nhiều người họ đi làm việc ban đêm.

Đức Thầy: Dạ, phải rồi. Cái này là mình giải tỏa cái trực khí ở trong cơ tạng và bộ đầu. Dạ.

Bạn đạo: Cảm ơn Thầy.

THÔNG BÁO CỦA THIÊN VIỆN NHÃN HÒA

Danh sách Bạn Đạo Phát Tâm cho Quỹ Trùng Tu TV Nhãn Hòa (Tiếp theo)

Bđ Trụ sở VôVi/Nam CA không rõ tên	100 \$USD
Bđ Lê Bạch Liên, Sacramento/CA	100 \$USD
Bđ Nguyễn Thị Hoa/VA	400 \$USD
Bđ Võ Quang/MD	500 \$USD
Bđ Dương Thị Hùynh/WA DC	200 \$USD
Bđ Trần Thị Đào Hoa/WA DC	200 \$USD
Bđ T.H.Huệ và BĐ Atlanta/GA	1,000 \$USD
Bđ Lưu Yên/Trụ sở VôVi/Nam CA	300 \$USD
Bđ Ngô Mui Leng/Pháp	500 \$USD
Bđ Võ Nhàn Thanh	500 \$USD
Bđ Đoàn Ngọc Johnathon	1,000 \$USD
Bđ Đoàn Ngọc Toàn	500 \$USD

Hướng tâm cầu nguyện

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho anh Lê văn Mùi, sanh năm 1951, mất ngày 19/2/2017, tức ngày 23/01/2017 (năm Đinh Dậu) âm lịch lúc 21.00 (9 pm) tại Sydney, Úc Châu, hưởng thọ 67 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Anh Mùi là anh của bạn đạo Khuru thị Phẩm, thiên đường Sydney, Úc Châu.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp - Tuần Báo Phát Triển Điển Năng 7/7